

Політичні конфлікти

Виконала:
Студентка ФЄУВ
13 групи
Закернична Марина

Зміст:

1. Підходи для врегулювання конфліктів
2. Поведінка сторін конфлікту
3. Управління конфліктним процесом
4. Методи подолання конфліктів
5. Шляхи подолання політичних конфліктів
6. Політичні інструменти врегулювання воєнно-політичних конфліктів: міжнародні миротворчі операції.

Підходи для врегулювання конфліктів.

Морально-правовий (нормативний) підхід.

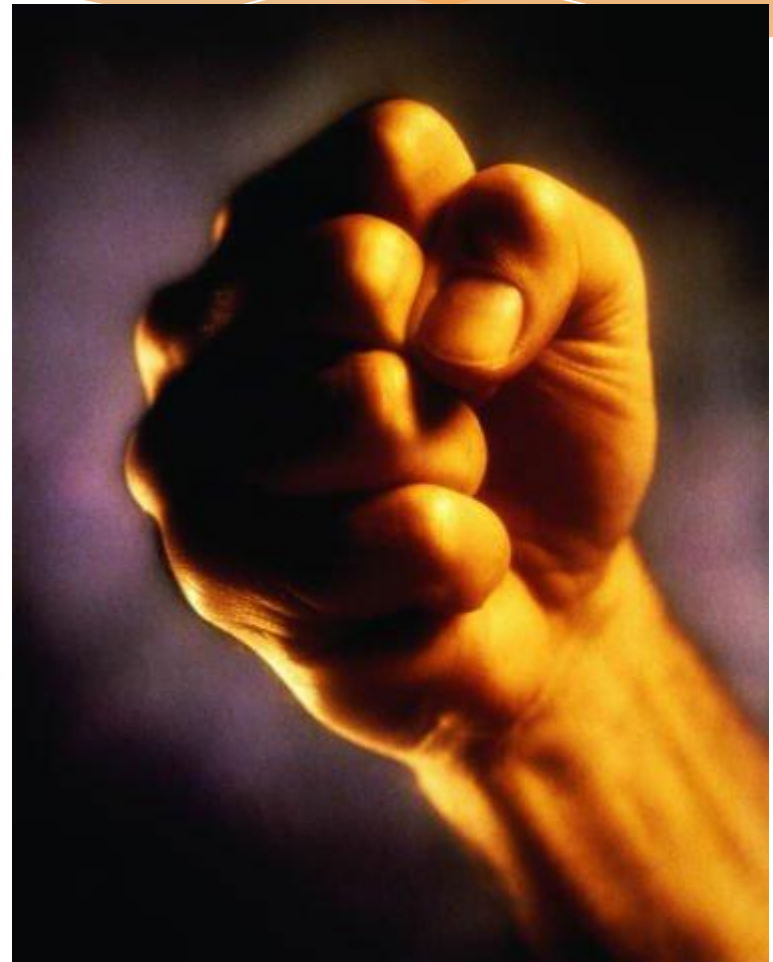
За цього підходу можливе врегулювання конфлікту з допомогою правових і моральних норм.

Результативність залежить від того, чи є між сторонами згода щодо цих норм.

Силовий підхід.

- * Використовується, коли сильніша сторона намагається придушити слабшу, нав'язати їй свою волю. Але його використання здебільшого не усуває причини, зберігає загрозу нового загострення

Реалістичний підхід.

- * Його називають іще методом торгу, або примусово-переговорним. За такого підходу суть конфлікту розглядається як вроджене прагнення людини до панування. Оскільки всі панувати не можуть, відбувається примус з боку тих, хто панує. Прихильники даного підходу розуміють, що миру не може бути ніколи, можливе тільки перемир'я, яке довготривалої стабільності не приносить, бо відбувається не вирішення, а тимчасове врегулювання проблеми.

Ідеалістичний підхід.

- * Ефективний, коли між зацікавленими сторонами, незалежно від стану і статусу, встановлені відносини, які цілком відповідають індивідуальним поглядам кожної. В основу покладено визнання того, що на даний час усі сторони зазнають небажаних втрат, але водночас і всі виграють. Задоволення інтересів відбувається без явного чи прихованого примусу, що забезпечує «самопідтримку» досягнутої ситуації.

Інтегративний підхід.

- * Передбачає, що кожна зі сторін, відмовившись від своїх попередніх цілей і цінностей, знаходить нові, взаємоприйнятні. А позаяк вибір цілей і засобів їх досягнення теоретично безмежний, то обов'язково знайдеться вибір неконфліктного характеру.

Поведінка сторін конфлікту

О.Рапопорт

- * Учений вважає, що найбільш типовим прикладом нераціональної поведінки може бути „бій”, коли учасники зорієнтовані лише на перемогу і тому прагнуть надати один одному як можна більше шкоди. Прикладом раціональної поведінки в конфлікті можуть бути „гра” та „дебати”, котрі мають дещо спільне – прийняття загальних правил поведінки в конфлікті. Проте вони і відрізняються між собою і діями під час конфлікту, і результатом.

Ухилення

- * **Ухилення** – людина ігнорує конфліктну ситуацію, робить вигляд, що вона не існує і не застосовує ніяких кроків щодо її розв’язання та зміни. Цей стиль часто застосовують, коли предмет конфлікту не дуже важливий для конфліктера або коли він відчуває, що знаходиться в безнадійності.

Суперництво

- * **Суперництво (конкуренція)** – дозволяє добиватися необхідного результату, стимулює розвиток, сприяє прогресу. Є ситуації, дійовою силою та сутністю яких є суперництво. Це спортивні змагання, конкурси (зокрема, під час влаштування на роботу, вступі до навчального закладу тощо). Проте конкуренція потребує значних сил від учасників конфлікту. Воно може спокушати до застосування нечесних та жорстоких методів.

Управління конфліктним процесом

Управління конфліктом

* **Управління конфліктом** – це цілеспрямований, обумовлений об'єктивними законами вплив на динаміку конфлікту в інтересах розвитку або руйнування тієї соціальної системи, якої стосується даний конфлікт.

Управління конфліктами включає такі види діяльності:

- прогнозування конфліктів і оцінка їх функціональної спрямованості;
- попередження або стимулювання конфлікту;
- регулювання конфлікту;
- вирішення конфлікту.

Основними джерелами прогнозування конфліктів є:

вивчення об'єктивних і суб'єктивних умов та факторів взаємодії між людьми;

вивчення їх індивідуально-психологічних особливостей.

Основними шляхами попередження конфліктів можуть бути:

- * постійна турбота про задоволення потреб і інтересів співробітників;
- * підбір і розміщення співробітників з урахуванням їхніх індивідуально-психологічних особливостей;
- * дотримання принципу соціальної справедливості в будь-яких рішеннях, що стосуються інтересів колективу й особистості;
- * виховання співробітників, формування в них високої психолого-педагогічної культури спілкування та інше.

Етапи регулювання конфлікту

Етапи регулювання конфлікту:

Етап первый

- Визнання реальності конфлікту конфліктуючими сторонами

Етап второй

- Легітимізація конфлікту, тобто досягнення угоди між конфліктуючими сторонами про визнання та дотримання встановлених норм і правил конфліктної взаємодії.

Етап третий

- Інституціалізація конфлікту, тобто створення відповідних органів, робочих груп з регулювання конфліктної взаємодії.

Технології регулювання конфлікту

Назва	Основний зміст
Інформаційні	Ліквідація дефіциту інформації в конфлікті; вилучення з інформаційного поля помилкової, перекрученої інформації; усунення чуток і т. п.
Комунікативні	Організація спілкування між суб'єктами конфліктної взаємодії та їх прихильниками; забезпечення ефективного спілкування
Соціально-психологічні	Робота з неформальними лідерами та мікрогрупами; зниження соціальної напруженості та зміцнення соціально-психологічного клімату в колективі
Організаційні	Вирішення кадрових питань; використання методів заохочення та покарання; зміна умов взаємодії співробітників і т.п.

Методи подолання конфліктів

Методи

Уникнення конфлікту

Відкладання конфлікту

Переговори

Арбітраж.

Урегулювання конфлікту

Шляхи подолання політичних конфліктів

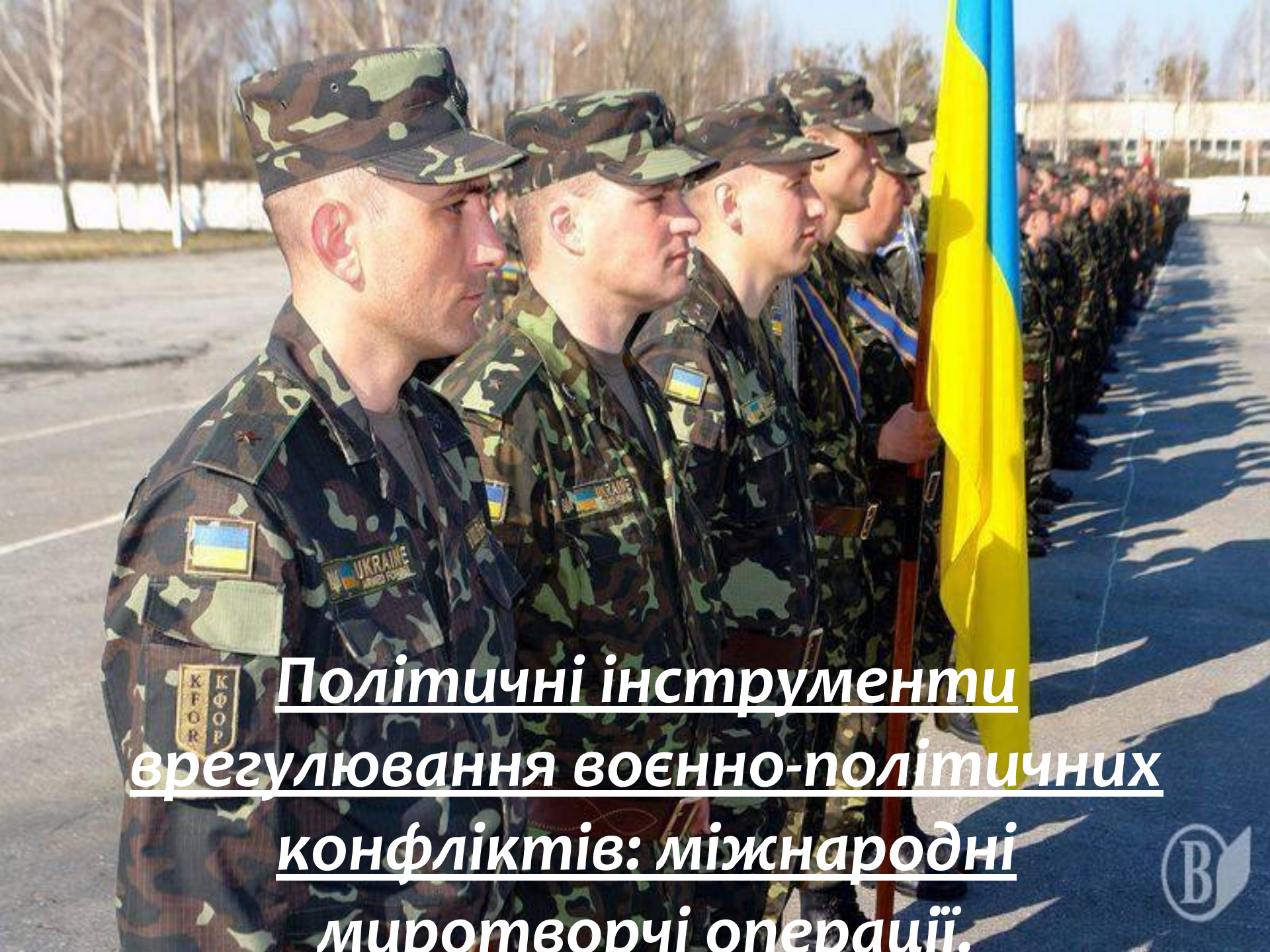
Шляхи

- Соціальне маневрування
- Політичне маневрування
- Інтеграція в політичну систему контролю
- Політичне маніпулювання

• **Послаблення опозиції.**

• **Силовий тиск,**

• **Компроміс.**

Політичні інструменти
врегулювання воєнно-політичних
конфліктів: міжнародні
миротворчі операції.

Військові операції

Масштаб: розмах фронту, глибина операції, тривалість оборони, темп наступу

Характер: наступальні, оборонні, контрнаступальні.

Цілі: розгром (оточення) або стримування противника на певній території.

Спосіб досягнення цілей: військове протиборство сторін (послідовне досягнення цілей за обмежений проміжок часу)

Сили і засоби: військові підрозділи і техніка видів і родів військ.

Міжнародні миротворчі операції

Масштаб: площа території, контрольованої миротворчим контингентом, обсяг наданої допомоги.

Характер: гуманітарні операції, операції з підтримання миру, примушення до миру (військова операція згідно з Гл. VII Статуту ООН).

Цілі: недопущення поновлення бойових дій, надання гуманітарної допомоги, роззброєння збройних угруповань, контроль поставок озброєнь, сприяння цивільній місцевій адміністрації, відбудова цивільної інфраструктури тощо

Спосіб досягнення цілей: політичний (воєнно-політичний) (залежить від ситуації і в часі не визначений).

Сили і засоби: військові (напіввійськові) підрозділи, техніка видів і родів військ, цивільні спеціалісти, спеціальна техніка відповідно до умов ведення операції.

СПАСИБО ЗА ВНИМАНИЕ!

